

Sygn. akt VII U 781/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Protokolant: Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2017 r. w Warszawie

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o emeryturę nauczycielską

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 16 czerwca 2017 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

M. K. dnia 3 lipca 2017 r. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 16 czerwca 2017 r., znak: (...), na mocy której organ rentowy odmówił jej prawa do emerytury.

W uzasadnieniu odwołania podniosła, że organ rentowy niesłusznie nie zaliczył do ogólnego stażu pracy okresu pracy od 1 czerwca 1976 r. do 30 września 1977 r. w gospodarstwie rolnym jej wujka (odwołanie, k. 2 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., w odpowiedzi na odwołanie z dnia 14 lipca 2017 r., wniósł o jego oddalenie. Powołując się w uzasadnieniu na art. 46 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela organ rentowy wskazał, że odwołująca nie spełnia przesłanek warunkujących przyznanie prawa do świadczenia, bowiem nie rozwiązała stosunku pracy oraz nie legitymuje się wymaganym 30-letnim okresem zatrudnienia. Organ rentowy podkreślił, że do stażu pracy odwołującej nie uwzględnił pracy w gospodarstwie rolnym wujka od 1 czerwca 1976 r. do 30 września 1977 r., ponieważ odległość pomiędzy miejscem zamieszkania odwołującej a tym gospodarstwem wynosi 14 km, zatem nie można przyjąć, iż odwołująca spełnia kryterium uznania za domownika, w rozumieniu art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (odpowiedź na odwołanie, k.3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca M. K. w dniu 15 maja 2017 r. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o emeryturę (wniosek o emeryturę, k. 1-6 a.r.).

W oparciu o złożoną dokumentację oraz dokumentację znajdującą się w aktach rentowych, organ rentowy przeprowadził postępowanie administracyjne, a następnie w dniu 16 czerwca 2017 r. wydał decyzję, znak: (...), którą odmówił odwołującej prawa do świadczenia. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że odmówił przyznania emerytury, ponieważ na dzień 31 czerwca 2008 r. nie został udokumentowany wymagany 30-letni okres składkowy i nieskładkowy i odwołująca pozostaje w stosunku pracy. Organ rentowy zaznaczył, że łączny staż pracy odwołującej wynosi 29 lat 4 miesiące i 16 dni. Wskazał, że do stażu pracy nie został zaliczony okres od 1 czerwca 1976 r. do 30 września 1977 r. pracy w gospodarstwie rolnym, ponieważ odwołująca nie była domownikiem w myśl przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników i nie pozostawała we wspólnym gospodarstwie domowym z właścicielem gospodarstwa S. R. (decyzja z dnia 16 czerwca 2017 r., k.20 a.r.).

W piśmie procesowym z dnia 3 sierpnia 2017 r. odwołująca poinformowała, że nie rozwiązała stosunku pracy, bowiem nie może tego zrobić nie wiedząc, czy nabyła prawo do świadczenia emerytalnego. Zaznaczyła, iż z uwagi na organizację pracy szkoły planuje rozwiązać stosunek pracy z dniem 31 sierpnia 2017 r. (pismo procesowe z dnia 3 sierpnia 2017 r., k.9 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów znajdujących się zarówno w aktach sprawy, jak również w aktach rentowych odwołującej. W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i wystarczający do wydania orzeczenia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 16 czerwca 2017 r., znak: (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Warunki przejścia na emeryturę nauczycieli regulują przepisy ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2017 r., poz. 1189 t.j., dalej: Karta Nauczyciela). Zgodnie z art. 88 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 1a i art. 88 ust. 2a Karty Nauczyciela nauczyciele mający trzydziestoletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze mogą, po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy, przejść na emeryturę (ust. 1). Nauczyciele spełniający warunki określone w ust. 1 mogą przejść na emeryturę również w wypadku rozwiązania stosunku pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy w okolicznościach określonych w art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela (ust. 1a). Prawo do emerytury, o której mowa w ust. 1, bez względu na wiek, mają także nauczyciele urodzeni po dniu 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r., którzy spełnili warunki do uzyskania emerytury, określone w ust. 1, w ciągu dziesięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 t.j.), z wyjątkiem warunku rozwiązania stosunku pracy oraz nie przystąpili do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa (ust. 2a).

Z literalnego brzmienia cytowanego przepisu wynika jednoznacznie, że dla przyznania prawa do emerytury nauczycielskiej koniecznym jest spełnienie łącznie wszystkich wymienionych warunków, w tym rozwiązania stosunku pracy na wniosek nauczyciela lub rozwiązania stosunku pracy w okolicznościach wskazanych w art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, iż rozwiązanie stosunku pracy jest niezbędnym warunkiem nabycia prawa do emerytury nauczycielskiej bez względu na wiek również przez nauczycieli urodzonych po 31 grudnia 1948 r. a przed 1 stycznia 1969 r., ponieważ warunek rozwiązania stosunku pracy z art. 88 ust. 1 nie został wyłączony w art. 88 ust. 2a Karty Nauczyciela (wyrok Sądu Najwyższego z 10 listopada 2009 r., II UK 109/09, Legalis, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2016 r., I UK 377/15, Legalis).

Kwestia rozwiązania stosunku pracy może być badana na dzień złożenia wniosku, wydania decyzji, a nawet na datę orzekania przez Sąd I instancji (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., II UK 235/11, LEX nr 1216853).

Zaznaczenia wymaga, iż odwołująca do dnia wydania niniejszego orzeczenia nie rozwiązała stosunku pracy. Z tych względów Sąd uznał, że organ rentowy prawidłowo ustalił, że odwołująca nie spełnia przesłanek do przyznania jej prawa do emerytury nauczycielskiej.

Kierując się względami ekonomiki procesowej Sąd nie analizował, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo obliczył staż pracy odwołującej, albowiem nawet jego korekta nie umożliwiłaby przyznania odwołującej prawa do emerytury. Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie stanowiskiem ustalenie przez Sąd, że osoba ubiegająca się o świadczenie nie spełnia jednego z koniecznych warunków do uzyskania prawa do tego świadczenia zwalnia Sąd z obowiązku analizy pozostałych przesłanek (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2014 r., I UK 7/14).

Z powyższych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Marcin Graczyk

Zarządzenie: (...)

(...)